

AZ ATYA, A FIÚ ÉS A SZENTLÉLEK

December 7., szombat délután

A Szentlélek lényege: titok. Emberek nem fejthetik meg, mert Isten nem nyilatkoztatta ki előttük. Kutatásra hajlamos elmék összehozhatnak bibliaszövegeket, és alapul vehetik emberi magyarázataikhoz, de az ilyen nézetek elfogadása nem fejlesztheti a gyülekezetet. Olyan titkokat illetőleg, amelyek az emberi értelmet meghaladják, hallgatni arany.

Jézus a Szentlélek hivatását ezekkel a szavakkal vázolja: „És az, amikor eljő, megfeddi (oktatja) a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében.” (Jn 16:8) A Szentlélek meggyőz a bűnről. Ha a bűnös átadja magát a Lélek megelevenítő befolyásának, akkor megtérésre jut, és felismeri az isteni követelmények iránti engedelmisség fontosságát.

A megtérő bűnösnek, aki éhezi és szomjúhozza az igazságot, a Szentlélek kinyilatkoztatja Isten Bárányát, aki hordozza a világ bűneit. „Az enyémből vesz és megjelenti néktek” – mondotta Jézus. „Az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Jn 16:14; 14:26) – *Az apostolok története*, 52. o.

Isten Igéje, az igazság: csatorna, amely által az Úr kinyilatkoztatja Lelkét és hatalmát. Az Ige iránti engedelmisség érleli a kívánatos gyümölcsöt, „az atyafiúi szeretetet”. Ez a szeretet a mennyből ered, magasztos indítékokra és önzetlen tettekre készítet.

Ha az igazság életünket uraló alapelvvé válik, a lélek is „újjászületik... nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké” (1Pt 1:23). Az újjászületés eredménye, ha Jézus Krisztust, mint Isten Igéjét elfogadjuk. Ha a Szentlélek isteni igazságokat plántált a szívbe, az értelmet is megújítja, és az eddig szunnyadó erőket felébreszti Isten szolgálataira. – *Az apostolok története*, 519–520. o.

Visszahelyeztettem abba a korba, midőn Jézus emberi természetet vett fel, megalázta magát, és elviselte Sátán kísértéseit.

Születését nem övezte földi megtiszteltetés és dicsőség. Istállóban született és jászol volt bölcsője; ámde mégis sokkal nagyobb megtiszteltetésben részesült, mint bárki más emberfia. Mennyei angyalok értesítették a pásztorokat Jézus jöveteléről; bizonyágtételüket mennyei fény és dicsőség kísérte. A mennyei seregek hárfájukat vették, és Istent magasztalták. Örömujjongással hirdették Fia eljövetelét az elesett világra, hogy a megváltás munkáját elvégezze, hogy áldozati halála által békével, boldogsággal és örök élettel ajándékozza meg az embert. Isten is tiszteletben részesítette Fiának eljövetelét, mennyei angyalok imádták Őt.

Alámerítkezésekor mennyei angyalok lebegtek felette; a Szentlélek galamb képében leszállott s megnyugodott fölötte, és miközben a nép csodálkozva figyelte Őt, a mennyei Atya hangja hallatszott: „Te vagy az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm.” – *Tapasztalatok és látomások*, 153. o.

December 8., vasárnap

Az Atyát nem lehet leírni földi szavakkal. Az Atya, az Istenség teljessége, a halandók számára láthatatlan. A Fiú pedig az Istenség teljességének kinyilatkoztatása. Isten Igéje kijelenti, hogy a Fiú „az Ő valóságának képmása”. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Így mutatkozott meg számunkra az Atya személyisége.

A Lélek a Krisztus által megígért Vigasztaló, aki az Istenség teljességében kinyilvánítja az isteni kegyelmet mindazok iránt, akik elfogadják Krisztust személyes Megváltójuknak. A mennyei Szentháromság három személyből áll: Atya, Fiú és Szentlélek. Akik élő hittel fogadják el Krisztust, megkeresztelkednek, és akkor ez a hármasság hatalom együtt munkálkodik, hogy az engedelmes lélek Krisztusban új életet élhessen. – *Bible Training School*, 1906. március 1.

Irányítsuk lelkünket a menny felé, hogy az Úr a mennyei légkörbe vonhasson bennünket. Annyira közel juthatunk Istenhez, hogy minden váratlan megpróbáltatás alkalmával olyan természetesen fordul hozzánk szívünk, mint a virág a napfény felé.

Hozzátok gondotokat, örömetöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat s mindazt, ami nyom és kínoz Isten elé! Terheiteket sohasem találja nehezeknek, soha ki nem fáraszthatjátok Őt. Ő, aki hajatok szálát is számontartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt. „Igen irgalmas az Úr és könyörületes” (Jak 5:11). Nyomorunk és jajkiáltásunk a szívéig hat. Vigyétek őhöz mindazt, ami szíveteket nyomja. Senki sem oly nehéz, hogy ne bírná el, mert hisz Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. Békességünk feltételei közül egyik sem oly jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben. Élettapasztalataink egyetlen fejezete sem oly homályos, hogy el ne olvasható; nem lehet olyan nehéz helyzetünk, hogy meg ne oldható. Legkisebb tanítványát sem érheti kár, nem kínozhatja gond szívünket, nem érhet öröm, és őszinte ima nem hagyhatja el ajkunkat, amely iránt ne viseltetne közvetlen érdeklődéssel. „Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.” (Zsolt 147:3) Isten és minden egyes lélek között oly gyengéd és bensőséges a viszony, mintha rajta kívül más lélek nem volna, akiért szeretett Fiának életét áldozta.

Jézus így szól: „...az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérem az Atyát ti érettetek; mert maga az Atya szeret titeket” (Jn 16:26–27). Megelőzőleg pedig az mondja: „én választottalak titeket..., hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek.” (Jn 15:16) – *Jézushoz vezető út*, 99–100. o.

December 9., hétfő

Krisztus élete az emberiségben kerül kinyilatkoztatásra. Az ember volt az isteni teremtés koronája, akit Isten az Ő képmására alkotott; de Sátán megpróbálta kitörölni az emberből az istenképűséget, hogy az embert saját képmására formálja át. Isten felettébb kedveli az embert, hiszen a saját képmására teremtette őt. Ez arra kellene készítsen bennünket, hogy példánk és szavaink által figyelmeztessünk másokat arra, hogy engedve az étvágnak vagy bármilyen bűnös gyakorlatnak, bűnt követnek el, és megrontják azt a testet, amelynek Istent kellene képviselnie ezen a földön. – *Lift Him Up*, 48. o.

De ahelyett, hogy Isten elpusztította volna a világot, elküldte Fiát, hogy megmentse azt. Noha mindenütt romlás és ellenszegülés volt tapasztalható ezen az elidegenedett világon, Isten gondoskodott a gyó-

gyulásról. A válság mélypontján, amikor Sátán már-már diadalmaskodott, Isten Fia eljött az isteni kegyelem üzenetével. Isten szeretete minden korban, minden időben áradt az elbukott emberiség felé. Az emberi romlottság ellenére mindig láthatók voltak a kegyelem jelei. Amikor pedig elérkezett az időnek teljessége, Isten dicsősége megmutatkozott abban, hogy a világra árasztotta a gyógyító kegyelem teljességét, amelynek többé semmi sem vet gátat, s amelyet nem von vissza mindaddig, amíg a megváltás terve célba nem ér.

Sátán ujjongott, hogy sikerült az emberben eltorzítania Isten képét. De eljött Jézus, hogy helyreállítsa az emberben az alkotója képét. Csak egyedül Krisztus tudja újjá formálni azt a jellemet, amelyet a bűn megromtott. Eljött, hogy kiűzze a démonokat, akik az ember akaratát hatalmukban tartották. Eljött, hogy felemeljen bennünket a porból, hogy eltorzított jellemünket átalakítsa az Ő isteni jellemére, és saját dicsőségével megszépítse. – *Jézus élete*, 37. o.

A gutaütött testi-lelki gyógyulásra lelt Krisztusban. A lelki gyógyulást fizikai felépülés követte. Nem szabad megfélemedezni erről a tanulságról. Ma is ezek szenvednek testi betegségekben, akik a gutaütöthöz hasonlóan vágyakoznak az üzenetre: „megbocsáttattak néked a te bűneid” (Mk 2:9). A bűn terhe, nyughatatlan és kielégítetlen vágyak képezik betegségük alapját. Nem találhatnak megnyugvást, míg el nem jönnek a lélek gyógyítójához. Az a béke, amelyet egyedül Ő nyújthat, megélelénkíti az értelmet, egészséget ad a testnek.

Jézus azért jött, „hogy az ördög munkáit lerontsa” (1Jn 3:8). „Őbenne vala az élet” (Jn 1:4), és Ő így szól: „Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.” (Jn 10:10) Ő „megelevenítő szellem” (1Kor 15:45). Most is ugyanolyan életadó ereje van, mint amikor a földön meggyógyította a betegeket, megbocsátott a bűnösöknek. Ő „megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet” (Zsolt 103:3). – *Jézus élete*, 270. o.

December 10., kedd

Isten arra szólít, hogy foglalkozzunk nagyszerű és tiszta gondolatokkal. Azt akarja, hogy elmélkedjünk szeretetén és irgalmán; hogy tanulmányozzuk azt a csodálatos munkát, amelyet a dicső megváltási tervben végez. Akkor egyre jobban megértjük az igazságot, mélyebb és

megszenteltebb vággyal sóvárgunk szívünk és gondolataink megtisztulására. Miközben az Ige kutatásával ápoljuk az Istennel való közösséget, lelkünk a szent gondolatok tiszta légkörében átformálódik. [...]

Akik hallják és megtartják az Igét, azok az engedelmesség gyümölcsét termik. A szívükbe fogadott Ige megmutatkozik jó cselekedeteikben. Hatása látható lesz a krisztusi jellemben és életben. Krisztus ezt mondta önmagáról: „Hogy teljesítsem a te akaratodat: ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van.” „Nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét.” (Zsolt 40:9; Jn 5:30) A Szentírás ezt tanítja: „Aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt.” (1Jn 2:6) – *Krisztus példázatai*, 60. o.

Krisztus elfogadásával az ember értékesé válik. Áldozata életet és világosságot hoz mindazoknak, akik személyes Megváltójuknak tekintik Krisztust. Isten szeretete Jézus Krisztuson keresztül az Ő teste minden tagjának szívében szétárad, s magával viszi az Atya törvényének életerejét. [...]

Isten a Fiához hasonlóan szereti azokat, akiket Krisztus megvált. Micsoda gondolat! Szeretheti-e Isten a bűnöst úgy, mint saját Fiát? Igen! Ezt Krisztus mondta, és Ő komolyan is gondolja, amit mond. Minden törekvésünket meg fogja áldani, ha élő hit által ígéreteibe kapaszkodunk, és Őbelé helyezzük bizalmunkat. Tekintsetek rá és éltek! Mindazok, akik engedelmeskednek Istennek, benne foglaltatnak Krisztus Atyjához intézett imájában: „És megismertettem velük a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen őbennök, amellyel engem szerettél, és én is őbennök legyek.” (Jn 17:26) Csodálatos igazság ez! Túl mély ahhoz, hogy az emberi természet felfoghatná! – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. köt., 299–300. o.

Az ember megváltása kedvéért Krisztus engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Isten Fiának emberi volta mindent jelent számunkra. Aranylánc ez, mely Krisztushoz, általa pedig Istenhez köti az embert. Ez legyen tanulmányunk tárgya. Krisztus valóságosan emberré vált. Emberré válásával bizonyította alázatát. Együttal testben megjelent Isten is volt. [...]

Krisztus egyenlő helyet tölt be az Atyával. Ezért válhatott bűnázdoztató a törvényszegőknek. Áldozata teljesen elégséges volt, hogy

naggyá és dicsőségessé tegye a törvényt. – *A Te Igéd igazság, 7. köt., 904–905. o.*

December 11., szerda

A Szentlelket Isten adta megújító erőként, hogy hathatóssá tegye a Megváltó halála által szerzett üdvösséget. Igyekszik az emberek figyelmét állandóan arra a nagy áldozatra irányítani, amelyet Krisztus hozott a golgotai kereszten. Bemutatja Isten szeretetét a világ előtt, és a bűneiről meggyőzött lélek számára hozzáférhetővé teszi a Szentírás értékeit.

Miután a Szentlélek meggyőzte az embert bűneiről, az életszentség és igazság színvonalát feltárta előtte, elvonja szeretetét e világ dolgaitól, és betölti lelkét a szentség utáni vágygal. „Az elvezérel majd titeket minden igazságra” (Jn 16:13) – jelentette ki az Üdvözítő. Ha az emberek készek arra, hogy a Lélek munkálkodjék bennük, akkor egész lényük megszentelődését véghez viszi. A Szentlélek az isteni jellemvonásokat vési be a lélekbe. Hatalma által olyan világossá teszi az élet útját, hogy senki sem tévedhet el. – *Az apostolok története, 52. o.*

A Szentlélek segít és elvezérel minden igazságra. Isten egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Krisztus a bűnösök Megváltója. A halála révén váltotta meg a bűnöst. Ez a mi egyedüli reménységünk. Ha teljesen átadjuk magunkat neki, és ha krisztusi erényeket gyakorolunk, akkor elnyerjük az örök életet.

„Aki vallást tesz a Fiúról, abban az Atya is megvan.” Aki töretlenül hisz az Atyában és a Fiúban, abban jelen van a Lélek is. A Szentlélek lesz a vigasztalója, ezért sosem tér le az igazság útjáról. – *Bible Training School, 1906. március 1.*

János, mint Krisztus tanúja, sohasem bocsátkozott szóvitákba vagy farsztó fejtegetésekbe. Azt hirdette, amit tudott, látott és hallott. Szoros kapcsolata volt Jézussal; hallgatta tanításait, és látta hatalmas csodáit. Csak kevesen ismerhették meg annyira Jézus jellemének szépségeit, mint János. Számára eloszlott a sötétség, reá az igaz világosság sugárzott. A Megváltó életéről és haláláról szóló tanúsága világos és hatalmas volt. Szíve túláradt Megváltója iránti szeretetétől; ajkára tolultak bizonyágtételei, amelyek ellenállhatatlanul ragadták magukkal hallgatóit.

„Ami kezdettől fogva vala” – bizonyította –, „amit hallottunk, amit szemléltünk és kezeinkkel illettünk az életnek ígéjéről... Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségtek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal.” (1Jn 1:1, 3)

Minden őszinte hívő ugyanígy saját tapasztalatával „pecsételheti meg, hogy az Isten igaz” (Jn 3:33). Bizonyosságot tehet arról, amit látott, hallott és érzett Jézus Krisztus erejéből. – *Az apostolok története*, 555–556. o.

December 12., csütörtök

Felszólítom népünket, hogy hagyjanak fel a kritizálással, a rosszindulatú beszéddel, és a kitartó imádkozás útján járva kérjék az Urat, hogy segítse meg a tévelygőket. Fogjanak össze egymással és Krisztussal. Tanulmányozzák János evangéliuma 17. fejezetét, és tanulják meg, hogyan kell imádkozniuk és krisztusi imaéletet élniük. Ő a Vigasztaló, aki a szívükben fog maradni, és megteszi, hogy örömük teljes legyen. Számukra szavai lesznek az élet kenyere, s az így nyert erő segíti majd őket olyan jellem kialakítására, amely dicsőséget szerez Istennek. Így tökéletes keresztény közösség alakul ki közöttük. [...]

Amikor ti, az egyház tagjai mindennél jobban fogjátok szeretni Istent és felebarátaikat, mint önmagatokat, akkor... egyesültök Krisztussal... A gyülekezet egy családot alkot a szeretet és egység révén. Akkor majd bizonyosságot fogunk tudni tenni a világ előtt, hogy Isten elküldte az Ő Fiát a földre. Krisztus így szólt: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” – *Reflecting Christ*, 200. o.

Nyitva kell tartanunk szívünket a Szentlélek hatalma és befolyása előtt... Olyan érzékenyvé kell válnunk a szent késztetésekre, hogy Jézus legcsöndesebb suttogása is megindítsa lelkünket, amíg elérjük, hogy Ő bennünk van, mi pedig Őbenne, és az Isten Fiába vetett hittel élünk. [...]

Ekkor majd örömmel követjük Isten akaratát, Krisztus pedig úgy mutathat be minket Atyja és az angyalok előtt, mint akik benne lakozunk, és akiket nem szégyell testvéreinek nevezni.

Azonban nem fogunk dicsekedni szentségünkkel. Amikor világosabb ismeretre jutunk Krisztus makulátlan és végtelenül tiszta voltá-

ról, Dánielhez hasonlóan fogunk érezni, amikor az Úr dicsőségét meglátva így szól: „Orcám eltorzult, és odalett minden erőm.” [...]

Ha azonban szüntelen követni igyekszünk Jézust, abban az áldott reménységben van részünk, hogy Isten trónja előtt szeptől, sömörögzés és bármi afféle nélkül állhatunk meg, mint akik teljesek Krisztusban, mivel felöltötték az Ő igazságosságát és tökéletességét. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. köt., 355. o.

Az egyháznak úgy kell világítania az erkölcsi sötétség közepette, ahogy a csillagok fénylenek éjszaka. Akikben jelen van a kegyességnek egy bizonyos formája, de tagadják annak erejét, nem világítanak, és nem lesznek képesek eljutni a veszendők szívéhez... De ha Krisztus, a dicsőség reménysége bennünk lakozik, üdvözítő kegyelme meg fog mutatkozni a veszendő lelkek iránti kedvességünkben és szeretetünkben.

Minden őszinte, megtérő lélek a világ világossága lesz. Az igazság napjának ragyogó sugarai fogják átjárni azon emberi eszközöket, akik felhasználják a jóra a mennyből kapott képességeiket, s a mennyei angyalokkal együttműködve Krisztus oldalán munkálkodnak a lelkek megmentése érdekében. A Krisztustól kapott világosságot fogják terjeszteni. A szívükben fénylő igazság napja másokra is világosságot és áldást hoz. – *Signs of the Times*, 1893. szeptember 11.

December 13., péntek – További tanulmányozásra

Az én életem ma, „Teljes élet Krisztusban” című fejezet (295. o.); *Isten fiai és leányai*, „Egyek Krisztussal” című fejezet (295. o.).